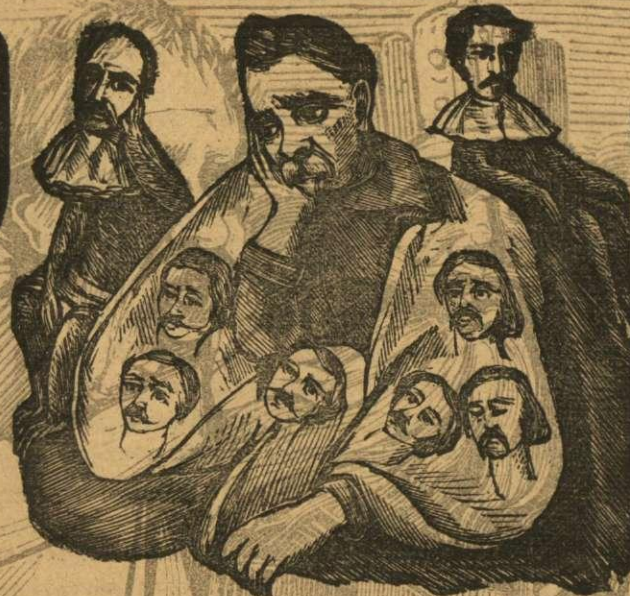

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ
 ἔτησίαι δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Διὰ τὰ δημοσία καταστήματα » 20.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίαι δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίαι φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μά-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 τολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Τὴν κατωτέρω διατριβὴν περὶ τοῦ διευ-
 θυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Σκαλιστήρη
 συνιστῶμεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἀνάγνωσιν
 καὶ προσοχὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ « Ἀριστοφάνους »

Εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 136 καὶ 137 φύλλα τῆς
 ἀξιολίμου ἐφημερίδος σας ἐπραγματεύθητε
 περὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ.
 Δ. Σκαλιστήρη. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἔγραψε καὶ
 ἡ « Ἀλήθεια » εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμ. 2525 καὶ
 2533 φύλλα τῆς. Θεωροῦμεν καλὸν νὰ σας
 δώσωμεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας καὶ παρα-
 καλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα δημοσιεύσῃτε ταῦτα
 ἐπ' ἀγαθῷ.

I

Χορηγία τοῦ Σ. Μισθοδοσία βαθμοῦ δ. 440
 Βασ. Ἐπιτρ. Δαυρίου » 350
 Καθηγεσία Σχ. Τεχν. » 450
 Ὑδραγωγείων Πειραιῶς » 250
 ———
 τ' ὄλον δρ. 1190
 Ἐκλιμένων κτλ. ἕκτακτα ἐπιμίθια ἀγνωσά.
 Τύφλα νάχη ὁ Πρωθυπουργός!

II

Ἔργα. 1ον Ὅδος Τριτάλειος διὰ Κορο-
 σούρτι ἔχουσα τραχείας κλίσεις καὶ λίαν
 δυσχερεῖς κατὰ τὴν ἀνοδὸν, ἐνῶ ἡ διὰ τῆς
 Βελανιδιάς ἦτο εὐεργετικὴ εἰς τὴν κοινωσίαν.

2ον Ἡ προμήθεια τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀχρήστου
 ἀτμοπλοίου κὸ Βελισσαρίους.

3ον Ἡ γέφυρα Χαλκίδας ἦς μόνον τὰ
 διεσπασμένα καὶ ἀενάως ἐπισκευαζόμενα ἀ-
 κροστηρίγματα κατεσκευάσεν οὗτος, τὸ δὲ
 ξύλινον κατὰστρομα κατεσκευάσθη ἐν Μασ-
 σαλία πανομοιότυπον μὲ τὰς ἐν Σετὲ καὶ
 Μασσαλία ὑπαρχούσας τοιαύτας γεφύρας.
 Τοιαύτης οὗσης ἀναγκαιῶς ὁ ἀκούσωμεν
 πρῶτιαν τίνα ὅτι ἐρρίξε τὸ κανόνι.

4ον Ἡ προεδρεία αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρευναν
 τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολῶν, αἱ ψευδεῖς ἐκθέ-
 σεις μὲ τὰς πλήρεις πολυμαθείας χημικὰς
 αὐτοῦ γνώσεις, δι' ὧν ἀνεβίβασεν εἰς 125
 ἑκατομμ. τὴν καθαρὰν πρόσδοσιν τοῦ Λαυ-
 ρίου καὶ διὰ τοῦ ὄνειρου τούτου ἐξηπάτησε
 Κυβέρνησιν, Βουλὴν καὶ Ἔθνος, καὶ τυγχά-
 νει νῦν ὁ Βασ. Ἐπίτροπος μὲ 350 δρ. ἐπι-
 μίσθιον, ἐνεκεν τοῦ ὁποίου ἀναντιρρήτως γε-

λᾶ οὗτος μὲ τὴν βλακειὰν τῶν διατηρούντων
 αὐτὸν Κυβερνήσεων, φοβουμένων ἴσως μὴ
 χάσῃ τὸν θησαυρόν.

5ον Ὡς διευθυντῆς τῶν δημοσίων ἔργων
 ἐπεξεργάσθη τὴν κρημνισθεῖσαν γέφυραν ἐν
 Τζεφερεμηνίῳ ἀξίας 22,000 δραχμῶν.

6ον Ὡσαύτως ἐπεξεργάσθη τὴν κατεδα-
 φισθεῖσαν γέφυραν παρὰ τὸν Μύλον τοῦ Με-
 λετοπούλου ἀξίας 20 χιλ. δρ. καὶ εἰς τὴν
 ὁποίαν ἐδόθη πάχος εἰς τὰ ποδαρικά ἐν μέ-
 τρον ὀλιγώτερον τοῦ δέοντος κατὰ τὴν ἐκ-
 θεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

7ον Μετὰ τὴν ἐξέλεξιν παρ' αὐτοῦ γε-
 νομένην ἐπὶ τῆς προσθήκης κίονων κορινθια-
 κοῦ ρυθμοῦ εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Βουλῆς,
 ἀτέχνως καὶ ἀνεπιστημόνως τοποθετηθει-
 σῶν, ἐξυβρίσθη ἡ ἑλληνικὴ τέχνη διὰ τῆς
 παραλείψεως τοῦ θριγκοῦ αὐτῶν, κακῶς δὲ
 ἡ « Ἐκλεκτικὴ » ἀπέδωκε τὴν κατασκευὴν
 τῶν στηλῶν τούτων εἰς τὸν κ. Γ. Μεταξᾶν,
 ζητήσασα νὰ κρεμασθῇ οὗτος εἰς αὐτὰς,
 ἐνῶ ὅχι μόνον δὲν ἐξέφερεν ἐλαχίστην γνώ-
 μην περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν στηλῶν
 τούτων ἀλλ' ὡς ἐπληροφορήθημεν εἰς πᾶ-

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΑΓΙΟ—ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Ἀρχιμενιά κι ἀρχιχρονιά,
 Πάρτε σαποῦνι καὶ σχοινιά,
 Ἀρχή—ἀρχὴ τοῦ χρόνου πρώτῃ.
 Για νὰ πνι—για νὰ πνιχτε τὸν προδότη.
 Ἀρχὴ ποῦ ἦλθεν ὁ Χριστός
 Ὁ Βούλγαρης ὁ ἔρακουστός
 Τὸν κό—τὸν κόσμο για νὰ σώσῃ.
 Ἦθελε—ἦθελε νὰ μάς ἐναρμόνησῃ
 Ἀγιο-Βασίλης ἔρχεται
 Ὁ Τζουμπελῆς πομπεύεται
 Ἀπὸ—ἀπὸ τὴν Καισαρία.
 Ἀπὸ μιά—ἀπὸ μισὴ Βουλὴ ἀχρεία.

Βαστάει πένα καὶ χαρτί,
 Βάστα, γαμπρέ, γανωματῆ,
 Χαρτί—χαρτί, καὶ καλαμάρι.
 Καὶ σὺ, Γιάν—καὶ σὺ, Γιάννης, κατέργαρη
 Τὸ καλαμάρι ἔγραφε,
 Ὁ Βούλγαρης τὴν ἐπάθε,
 Καὶ τὸ—καὶ τὸ χαρτὶ ἀναγνώνει
 Ἡ Βουλὴ—ἡ Βουλὴ τὸν χαντακώνει.
 Βασίλη πάθην ἔρχεσαι,
 Τζουμπέ, πῶς μασκαρεύεσαι
 Καὶ τοῦ—καὶ πᾶθνε πηγαίνεις
 Ἀχ, αἰέ—ἀχ, τί ἔχεις για νὰ γένης.
 Ἀπὸ τὸ σπῆνι μὲ ἔρχομαι κ' ἀκουκῶ ἀμολιζτά νότ
 Ἄχ, πλέσον δὲν ἀγέχουμί,
 Καὶ 'ς τὸ—καὶ 'ς τὸ σχολεῖό μου πάγω.
 Σὰν τὸν λῦ—σὰν τὸν λυκο θὰ τοὺς φάγω.
 Κάτσε νὰ σᾶς, κάτσε νὰ πιῆς,
 Κάτσε τὰ ντέρτια σου νὰ 'πῆς,
 Κάτσε—κάτσε νὰ τραγουδήσης.
 Για νὰ μᾶς—για νὰ μᾶς παρηγορήσης.

σαν στιγμήν είναι έτοιμος ο Κύριος Γ. Μεταξής ν' αφαιρέση τας στήλας ως περιττάς και μη ούδαμώς αναγκαίας προς υποστήριξιν τής στέγης του Βουλευτηρίου κακοήτως το σφάλμα ή «Εκλεκτική» απέδωκεν όπου ούκ έδει, παρακαλείται να επανορθώση τα κακώς λεχθέντα.

8ον Μη δυνάμενος να διατελή Διευθυντής του Πολυτεχνείου δυνάμει του άρθρου 282 του Κ.Π.Ν. και αγαλαβών την διευθυνσιν των δημοσίων έργων, ανέστρεψε τα ισχύοντα περί τούτων, έλαβεν αξιωματικούς τινες διά την εκτέλεσιν των έργων εις ους χορηγεί πλουσία επιμισθία διά την υπηρσίαν τής όδοποιίας, χωρίς ουτοι να υπάγονται εις την επιτήρησιν των λογαγών διευθυντών, αλλά μετ' αὐτοῦ τυγάουσι σχεδιασταί, εκτελεσταί και επιθεωρηταί. Αφήρσα τας επιστάσις από τους υπαξιωματικούς του Μηχανικού τους υπαγομένους εις τον Σ.φ. Νόμον διά την εκτέλεσιν των εργασιών των και τας ανέβησεν εις νέαν ύπαλληλία, την οποίαν έδχημάτισεν εξ επιστάτων Μπακαλιδών και διπλασιάσας τοιούτοτρόπως τα έξοδα τής όδοποιίας άνευ ουδεμιᾶς ωφελείας ή έγγυήσεως προς την ακριβή των έργων εκτέλεσιν, ενώ πρότερον ο υπαξιωματικός επιστάτης εφωρεότο από τον αξιωματικόν, ουτος από τον προϊστάμενον λογαγόν, άπαντες δε από τον επιθεωρητήν του μηχανικού, τον αρχηγόν και τα ύπουργεία. Έν άλλοις λόγοις σήμεραν επικρατεί «Ο Γιάννης πίνει και ο Γιάννης κερνά.»

9ον Διαθέτει τα κεφάλαια τής όδοποιίας εις μεγάλα επιμισθία και εις έργα περιττά, ως ή γέφυρα του Πλισσού, ήτις είναι πάντη άχρηστος και άσκοπος, αφού μάστιχα ή μακαρίτις Αμαλία ουδέποτε ήσθάνθη την ανάγκην τής γεφύρας.

10ον Κατά την τοποθέτησιν τής άτμομηχανής του ύδραγωγείου Πειραιώς έθεσεν αυτην εις ακατάλληλον ύψος, άγωνών το κενόν του Τοριτζέλου, δι' ο έδιάσθη ακολούθως να καταβίβαση την βάσιν τής μηχανής εις τρόπον, ώστε ο εισερχόμενος

άνερχεται πολλὰς μαρμαρίνους βαθμίδας και ακολούθως κατέρχεται έσωτερικώς έτέραν ξυλίνην κλίμακα διά να φθάση εις το έδαφος τής μηχανής. Διά δε την κατασκευήν τής δεξαμενής εις τον Τηλέγραφον άντι να την κατασκευάση εις τον άνωθεν τής συνοικίας Μελετοπούλου λόφον, ενθα το ύδωρ διυλιζόμενον θα διενέμετο καθαρόν εις την πόλιν, ενώ ήδη γίνεται ή διανομή του ύδατος πριν ή τούτο φθάση εις την δεξαμενήν. Μετεκομίσθησαν δε κατά παραγγελίαν του και τρεις άτμοκίνητοι άντλία έξών ή μία είναι άχρηστος. Πόσα δε έδαπανήθησαν διά τα έργα ταυτα μόνος ο Θεός γνωρίζει, ενεκεν του όποιου ου μόνον δαπάνη μάταια έγινον, αλλά μετα εν ή το πολύ δύο έτη, οι σωλήνες του ύδραγωγείου θέλουσι διαφραγθῆ από πωρίον και κατασταθῆ έλως άχρηστοι, και εν γένει το έργον τούτο αποδεικνύει την επιστημονικήν αξίαν του άνδρος, χωρίς να παραλείψωμεν το κακόζηλον και άτεχνον των κορυφιακών στήλων τής Βουλής.

11ον Η γέφυρα τής όδοῦ Τασίου εις θέσιν Φασίδης ής παρεσύρθησαν τα ποδαρικά αξία 20,000 δραχμών.

12ον Η κλίμαξ του καταστήματος του Κακουριδοκείου άτεχνος και κακώς κατασκευασθείσα.

13ον Περι τής μετοχής του σιδηροδρόμου έρωτηθήτω ο κ. Μητζόπουλος.

14ον Ταυτα επί του παρόντος επιφυλασσόμενοι να επανέλθωμεν.

III. Συμπεριφορά. Ο τρόπος αυτου δεν δύναται να παραβληθῆ διότι διά μέν την διαγωγήν του εις το Πολυτεχνικόν Σχολείον δύναται να μαρτυρήσῃ τα άρχεία τής ανακρίσεως, ο άλλοτε Διευθυντής τής Αστυνομίας κ. Ε. Μοναστηριώτης, ο Γράμματεὺς τής Αστυνομίας κ. Παπαηλιού, ο αρχηγός του Μηχανικού εις τον όποιον έδόθη αναφορά, και πάντες οι αξιωματικοί του Μηχανικού, διά δε την εν τῷ Υπουργείῳ των Έσωτερικῶν, δύναται να όμολογήση πᾶς ο προσερχόμενος δι' υπηρσίαν,

μάλιστα δε τον εργολάβον Λαμπρινίδην εκάλσε δημοσίως κάθαρμα ο Δημ. Σκαλιστήρης τον δε Κουρούκαφαν κ.τ.λ.

IV.

Περί άχαριστίας και άγνωμοσύνης του άνδρος ουδέν λέγομεν διότι πάντες γνωρίζουσι πῶς άμείβει τον αναδείξαντα αυτον εκ του μηδενός προκάτοχον Διευθυντή των δημοσίων έργων, οστις τον εκαμε να πιστώσῃ ότι επιστάται γραμμάτων και τέχνης και κατέρωθε μετὰ τα τρόπαια τής γεφύρας Χαλκίδος, των Λαυριωτικῶν εκθέσεων, των ύδραγωγείων Πειραιώς, των έσωτερικῶν στήλων και των έξωτερικῶν εμπλάστρων του καταστήματος τής Βουλής, ετι δε και τής εν τῷ Πολυτεχνείῳ εντίμου διαγωγής του να ηναι άνεκτός και να διατελή Διευθυντής των δημοσίων έργων. Τοιούτος είναι εν ολίγοις ο Διευθυντής των δημοσίων έργων, Βασιλικός Επίτροπος του Λαυρίου, Καθηγητής του Πολ. Σχολείου, ον άνέχεται το των Μηχανικῶν Σώμα και ο Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως, άντι μετ' επιεικίας να θέσωσιν αυτον εις την πρόπουσαν θέσιν.—(δρα τῷ υπ' αριθ. 2533 φύλλον τής «Αληθείας».)

Χαίρετε
Έν Αθήναις 19 40εβρίου 1875.

Πρόθυμος
ΠΑΝΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΝ».

Ο «Φορολογούμενος» Πατρῶν εν τῷ φύλλῳ τής 21ης Δεκεμβρίου περιέχει λεπτομέρη διήγησιν τής σκανδαλώδους εν Κερκύρα δίκης του Λεωνίδα Παρασκευοπούλου και λοιπῶν. Μα την αλήθειαν εσταυροκόπηθημεν και με τας δύο χείρας μας, ιδόντες τον αξιότιμον συντάκτην του «Φορολογούμενου» να εκπέμπη φλόγας και μύδρους κατά του δυστυχούς Παρασκευοπούλου, τον όποιον και αποκαλεί αποδεδειγμένον κάκοργον. Έπρεπεν ο αξιότιμος συντάκτης, πριν εκχύση τους χει-

μάρρους τής μακρόδου αυτου όργης κατά του κατηγορουμένου, να ρίψη εν βλέμμα εις τα άδυστα των άδύτων τής υποθέσεως ταύτης και τότε ήθελε να ιδῆ, ότι οσα έγγραφην εν στιγμῆς εξέψεως κατά του δυστοχούς Παρασκευοπούλου, δεν έχονται ουτε τής ελαχίστης αληθείας. Έπρεπε, λέγομεν, ο αξιότιμος συντάκτης δσον και αν ενδιαφέρετε ως συγγενής του φονευθέντος να λάβη ακριβείς και θετικές πληροφορίας και να εξετάσῃ μετὰ πολλῆς προσοχής τας πολλὰς και ποικίλας φάσεις, τας όποιας έλαβε μέχρι τουδε ή πολυβύβλος αυτη δίκη, και τότε ήθελε να ιδῆ καλῶς, ότι οντως ο δυστυχής Παρασκευοπούλος εγένετο ούμα σατακινητή ή κομματικῆς πλεκτάνης: τότε ήθελε να ιδῆ ότι ο περιλάλητος Πετρακῆς Μαυρομηχάλης δεν εινε άμωμος ως περιστερά, όπως προσπαθει να τον παραστήσῃ ο αξιότιμος συντάκτης, άλλ' ότι αυτος οδτος εινε ο χαλκεὺς τής πολυχρόστου ταύτης δίκης, και αυτος ουτος, θέλων να μη έχῃ εμποδών εις τας όρέξεις του και τα πραξικοπήματά του τον Λεωνίδα Παρασκευοπουλον, τον όποιον ετίμα και τιμά πάντοτε ή επαρχία Καλαμῶν ως πολιτην χρηστόν και τίμιον και άνδρα, ελευθέρων φρονημάτων, προσεπάθητε να τον καταστήσῃ ύποπτον διά τον φόνον του ταμία του εν Καλάμῃς υποκαταστήματος τής Έθνικῆς Τραπεζῆς. Ηθελε, λέγομεν, να ιδῆ ότι ο Λεων. Παρασκευοπούλος δεν διατέλει ως προφυλακισμένος δεθρον, ουτε εθεάθη ελευθερος, περιδιβαζων εν πλήρει μεσημβρία εν τε τῇ πλατείᾳ και ταῖς ἀγυιαῖς, ουτε άντηλλάσσει επισκέψεις, εις ες περιδάσυχναζων, ουτε οδιοικητῆς τής Μοίρας τῷ εδιδαγεύματα, άλλ' ότι επί τρία σχεδόν έτη ετέναξεν ως ύπόδικος εν ταῖς φυλακαῖς του Ναυπλίου τῇ συνεργείᾳ τής Μαυρομηχαλικῆς σπείρας, και τής Έθν. Τραπεζῆς. Άλλως τε τσον έξοχος και δαιμόσιος άνηρ εινε ο Λεων. Παρασκευοπουλος, και τῶσιν δύναμιν και μαγευτικὴν εφράδειαν

κέκτηται, ώστε να δυνηθῆ να προτελῶνται εις αυτον όλα σχεδόν τα πολιτικά κόμματα τής Κερκύρας, και να διαβῆτῃ υπέρ αυτου το δικαστήριον των ενόρχων και την συμπάθειαν και αγάπην ολοκληρου του ακροατηριου, το όποιον με ζητωκραυγὰς φρονήσεις και θουριστικῶδων κροασιᾶς εδέχθη την αθώωσίν του; τῶσον μέγας εινε ο Λεων. Παρασκευοπουλος, ώστε να εγειρῆ ανίστατον δλην την Κέρκυραν και να κηρύττῃται αθῶος από τα στόματα πάντων;

Εἰς τὸ εἶξῃ σας παρακαλοῦμεν ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου», ὅπως λαμβάνητε ἀκριβῆς πληροφορίες περὶ ὧν γράφετε, καὶ νὰ μὴ κατακλύζητε μετὰ χυλὰ ψεύδη καὶ ἀνυπάρκτους περιστάσεις τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας, καὶ νὰ ὀνομάζητε ἀποδεδειγμένους κακούργους καὶ τέρατα ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ποτὲ δὲν ἐγνωρίζατε, καὶ οἱ ὅποιοι χαίρουσι τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν των καὶ ἐπισύρουσι τὴν συμπάθειαν τῶσιν λαοῦ, καὶ δύνανται νὰ παραστήσωσιν ἀκηλίδωτον μέτωπον ἐνώπιον παντὸς μοχλοῦ Ἐριάλτου.

ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Αριθ. 13.

Τὸ Σύμβουλιον τῶν ἐν Καλάμῃς Ἐπιμημελειοδικῶν

Διὰ ταῦτα.

Παραπέμπει τὸν Κωνστ. Δαγρὲν γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς Βρωμόδρυσιν ἐτῶν 30 κτηματῖαν εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα Ἐπιμημελειοδικῶν ἵνα δικάσῃ ὡς ὑπάιτιος ὅτι ἐνοικιαστῆς ὢν τῶν ἐλαίων τοῦ Δήμου Καλαμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1849 ἠμέλησε τῶν τακτικῶν τῶν διπλοτύπων ἐξόδοσιν, καθυστερήσας πολλὰ τοιαῦτα ἀπὸ πολλοὺς φορολογουμένους. Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Καλάμῃς τῆν 9 Φεβρουαρίου 1851 καὶ ἐξεδόθη αὐθιμερόν.
Ο Προεδρεύων
Γ. ΤΟΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἰ τοῦ ἀνωτέρω ἀποσπάσματος βουλεύματος καταφαίνεται, ὅτι ὁ δεύτερος διάσημος ἀνὴρ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν Κ. Δαγρὲς εἶναι ἀκηλίδωτος καὶ κατὰ τὰς χεῖρας· εἰν δὲ ὧτῳ πιστῖν εἰς τὰς διαδόσεις τῶν ἐχθρῶν του, θὰ μάθωμεν ὅτι ἐκ τῆς τυγακτολουργικῆς του τέχνης ὠφελήθη περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν. Ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν περὶ τούτου, διότι γνωρίζομεν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι αἱ χεῖρες του εἶναι ὅλως ἀκηλίδωτοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων, δόξα τῷ Θεῷ, διήλθον ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ καὶ τάκει. Ἄν καὶ ὁ ῥητηγίτης διέχυσεν εἰς πολλοὺς τὴν εὐθυμίαν καὶ διατάραξε τὰς φρένας πολλῶν, χάριτι ὅμως Θεοῦ, δὲν συνέβη οὐδὲν ἀπευκαίον. Μόνον τὰ ἄγρια ὀγκανίσματα τῶν εὐθυμούντων καὶ οἱ περιπαθεῖς ἀμανέδες διέδρῆξαν τὸ λεπτόν τύμπανον τῆς ἀκοῆς πολλῶν.

— Ἐν τῇ Τεργεσταῖ «Κλειοῖ» ἀνεγνώσαμεν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ὠραῖαν πολιτικὴν κρίσιν περὶ τῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ παζομένης ἀπό τινος καιροῦ κωμωδίας. Συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς καθ' ὀλοκληρίαν πρὸς τὸν νοήμονα κριτολόγον, ὅτι ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὑπάρχει κόμμα, «ὃ ἀντιπροσωπεύει ἀρχὰς, πρεσβεῖον καὶ ὑποστηρίζον καὶ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ καὶ διὰ τοῦ τύπου, ὅτι αἱ κοινοβουλευτικαὶ κυβερνήσεις δέον νὰ διέπωσι τοὺς λαοὺς, οὐχὶ δ' αἰ προσωπικαί.» Ὅντως ὁ κ. Τρικούπης δύναται νὰ καυχῆθῃ διὰ τούτου, διότι πάντοτε συνεζήτησε καὶ συζητεῖ ἐπὶ πάντων μετὰ πολιτικῆς συνέσεως καὶ θαυμαστῆς ἀπαθείας, ἐνῶ ὁ κ. Δεληγεώργης, ὁ περιφανῆς οὗτος ἡγέτης, διὰβρῆνυει τὰ ἱμάτιά του καὶ πολλὰκις παρεκκλίνει τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καὶ ἀπέναντι τοῦ κ. Τρικούπης ἐκπίπτει κατὰ πολὺ τῆς ἀξιοπροπέειας, ἥτις ἀρμόζει εἰς ἄνδρα πολιτικόν καὶ πρὸ πάντων ἡγέτην ἐνὸς κόμματος.

Εγὼ γράμματα έμαθα,
Ηθελε και την επαθα,
Τραγού—τραγούδια δεν ειξέρω.
Μ' άνω κά—μ' άνω κάτω θά τον φέρω.
Και σαν ειξέρης γράμματα,
Τζουμπέ, σαν κάνης θάμματα,
Ήές μας—πές μας τ' αλφαβητάρι.
Σήκω πλέ—σήκω πλέον 'ς τὸ ποδάρι.
Και 'ς τὸ βράδι τ' ακούμπησε,
Σὰ βράδι τούς έτουμπισε,
Νά 'πῆ—νὰ 'πῆ την αλφαβήτα.
Κ' έκοψε—κ' έκοψε όλων την πῆτα.
Ξερῆ ἦταν ἡ βράβδα του,
Μεγάλ' ἦταν ἡ λάβδα του,
Βλαστούς—βλαστούς χλωρούς πεταίει.
Λύκος τόν—λύκος τόν Τζουμπέ νὰ φάη,
Κι' άπάνω 'ς τούς χλωρούς βλαστούς,
Τούς εθνοκτόνους τούς γνωστούς,
Περδί—περδίκια κελαιδοῦσαν.
Άμποτε—άμποτε νὰ τούς κρεμοῦσαγ.

Δέν εἰν' περδίκια μοναχά,
"Αχ, ἡ Ἑλλάς ψυχομαχά,
Παρά—παρά και χελιδόνια.
Τώρα δύο—τώρα δύο τρία χρόνια.
Κατέβηκαν ἡ πέρδικες
Πατρίς μου, πῶς μπερδεύτηκες
Νά βρέ—νὰ βρέξουν τὰ φτερά τους,
Με εκεί—με εκείνους τούς πιλάτους.
Νά λούσαν τον αφέντη μας,
Τόν Γρίβα τόν λεβέντη μας,
Τόν πο—τόν πολυχρονεμένον.
Θά τόν 'δοῦ—θά τόν 'δοῦμε κρεμασμένον.
Γιά νὰ φανῆ εις την κυρά,
Και σὺ, Τριγγέτα, φουκαρά,
Παρά—παρά πολὺ ώρατος.
Θά καῆς—θά καῆς ὡσαν Ἑβραῖος.
Πολλά 'παμε, παρά πολλά,
Του χρόνου νάμαστε καλά,
Νά 'ποῦ—νὰ 'ποῦμε κι' άλλα τόσα.
Δόσε μας—δό σε μας τὰ χιλια γρόσα.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ.
"Ερχετ' ὁ καιρός και πάλι, ποῦ θ' ανοίξω τὸ συρτάρι,
Και τὸ σπῆτι μου θὰ γίνῃ σαν μεγάλος καφφενές,
Και θὰ εἴθουνε κυρίας, και θὰ δώση και θὰ πάρη
"Ο καλός μου λασχενές.
Χρυσέ "Αγιε μου Βασίλη, γέμιζέ μου τὸ συρτάρι
Νά δοξάζω ὀλοένα τὴν μεγάλη σου τῆ χάρι.
Γιά χαρτιὰ και για κοπέλαις και τὸ σῶβρακό μου δίνω,
Και παιδι άκόμα ἤμουν χαρτοπαίκτης τεχνικός.
Δόστε μου χαρτιὰ νὰ παίζω, κ' εἰμπορῶ νὰ ἀπομείνω
Τρεῖς ἡμέρας νηστικός.
Τὰ χαρτιὰ και ἡ κοπέλαις εἶναι μοναχῆ ἀλήθεια. . .
"Όλα τ' άλλα παραμῦθια.
Καιρός εἶναι τώρα πλέον τὰ πολιτικὰ ν' αφήσω,
Και με τὰ καλά χαρτάκια νὰ περνῶ τῆ βραδιά,
Μῆπως ἡ κακῆ μου τύχη βοηθήσῃ νὰ κερδίσω,
Και μ' ανοίξῃ ἡ καρδιά.
Χρυσέ "Αγιε μου Βασίλη, κάμε κ' εις ἐμένα θάμμα,
Νά κερδίσω ὁ καθμένος με τόν "Ρήγα ἡ τὴν Ντάμα.

Εἰς τὸ διάβολο ἄς πᾶη ἡ ὑποργική μου φήμη. . .
Φθάνει μόνον νὰ κερδίσω στὸν καλό μου λασχενέ,
Και ἀμέσως θε νὰ τρέξω εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ζαῆμη
Νὰ τοῦ πῶ ἐν' ἀμανέ.
"Εάν δυὸ χιλιάδες λίρες εἰς τὸν λασχενέ κερδίσω,
Τὴν πολιτικὴ θ' αφήσω.
Θε νὰ γίνω Τραπεζίτης ὡσαν τὸν Δεκοῦζῆ Βούρο,
Κ' ὀλοένα θὰ τοκίζω μ' ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ,
Κ' οὔτε πιά ἀπ' τὸν Ζαῆμη, ἡ ἀπὸ τὸν Κομμουνδοῦρο
"Υπουργεῖον θὰ ζητῶ.
"Αν κερδίσω, θε νὰ δώσω με σωρὸ τοὺς μποναμάδες
Στὸν Ζαῆμη και εἰς ὄλαις τῆς καλαῖς μου φιλενάδαις.
Φαντασθῆτε, φαντασθῆτε ἂν κερδίσω τόσες λίρες!
Θάχω σ' ὄλαις τῆς κυρίας ἀνοικτὸ τὸν Κορβανᾶ.
Και πολλὰ καλά θὰ κάμνω και θὰ προστατεύω χήραις
Και κορίτσια ὀρφανὰ.
"Ας κερδίσω, ἄς κερδίσω κ' εγὼ, "Αγιε μου Βασίλη,
Και θὰ βάλλω ἀσημένιο στὴν εἰκόνα σου κανδύλι.

